

Редакція:

21.04.2021

07.08.2013

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 8 травня 1996 р. N 486

Київ

Про затвердження Порядку визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режиму ведення господарської діяльності в них

Із змінами і доповненнями, внесеними
постановами Кабінету Міністрів України
від 24 січня 2002 року N 72,
від 15 лютого 2012 року N 214,
від 17 жовтня 2012 року N 991,
від 7 серпня 2013 року N 748,
від 6 грудня 2017 року N 949,
від 4 грудня 2019 року N 1065,
від 9 вересня 2020 року N 826,
від 21 квітня 2021 року N 411

Відповідно до статті 87 Водного кодексу України Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Затвердити Порядок визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режим ведення господарської діяльності в них, що додається.
2. Державному комітетові по водному господарству, Міністерству охорони навколишнього природного середовища та ядерної безпеки, Міністерству сільського господарства і продовольства, Міністерству лісового господарства та Державному комітетові по земельних ресурсах у тримісячний термін привести свої нормативні акти у відповідність із цією постановою.

Міністр
Кабінету Міністрів України

В. ПУСТОВОЙТЕНКО

Інд. 35

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету
Міністрів України
від 8 травня 1996 р. N 486

ПОРЯДОК

визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режим ведення господарської діяльності в них

1. Цей Порядок встановлює єдиний правовий механізм визначення розмірів і меж водоохоронних зон та режим ведення господарської діяльності в них.
2. Водоохоронні зони встановлюються для створення сприятливого режиму водних об'єктів, попередження їх забруднення, засмічення і вичерпання, знищення навколоводних рослин і тварин, а також зменшення коливань стоку вздовж річок, морів та навколо озер, водосховищ і інших водойм.
3. До складу водоохоронних зон обов'язково знаходять заплава річки, перша надзаплавна тераса, бровки і круті схили берегів, а також прилеглі балки та яри.
4. У межах водоохоронних зон виділяються землі прибережних захисних смуг та смуги відведення з особливим режимом їх використання відповідно до статей 88 - 91 водного кодексу України.
5. Межі водоохоронних зон визначаються згідно з проектами землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, крім випадків, встановлених Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності", та/або комплексними планами просторового розвитку територій територіальних громад, та/або генеральними планами населених пунктів, які розробляються в порядку, визначеному Земельним кодексом України, Законами України "Про землеустрій" і "Про регулювання містобудівної діяльності", зазначаються в документації із землеустрою, містобудівній документації на місцевому та регіональному рівні.

Назва, склад та зміст проекту землеустрою визначаються замовником з урахуванням характеристик території конкретного об'єкта землеустрою.

Відомості про межі водоохоронних зон, прибережних захисних смуг та пляжних зон вносяться до Державного земельного кадастру як відомості про обмеження у використанні земель.

(пункт 5 із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 24.01.2002 р. N 72,
від 15.02.2012 р. N 214,
від 17.10.2012 р. N 991,
від 06.12.2017 р. N 949,

6. Межі водоохоронних зон встановлюються з урахуванням:

рельєфу місцевості, затоплення, підтоплення, інтенсивності берегоруїнування, конструкції інженерного захисту берега;

цільового призначення земель, що входять до складу водоохоронної зони.

Абзац четвертий пункту 6 виключено

(згідно з постановою Кабінету
Міністрів України від 21.04.2021 р. N 411)

7. Водоохоронна зона має внутрішню і зовнішню межі.

Внутрішня межа водоохоронної зони збігається з мінімальним рівнем води у водному об'єкті.

Зовнішня межа водоохоронної зони, як правило, прив'язується до наявних контурів сільськогосподарських угідь, шляхів, лісосмуг, меж заплав, надзаплавних терас, бровок схилів, балок та ярів і визначається найбільш віддаленою від водного об'єкта лінією:

затоплення при максимальному повеневому (паводковому) рівні води, що повторюється один раз за десять років;

берегоруїнування, меандрування;

тимчасового та постійного підтоплення земель;

ерозійної активності;

берегових схилів і сильноеродованих земель.

8. Зовнішня межа водоохоронної зони на землях сільських населених пунктів, землях сільськогосподарського призначення, лісового фонду, на територіях водогосподарських, лісгосподарських, рибгосподарських підприємств, а також на землях інших власників та користувачів визначається з урахуванням:

зони санітарної охорони джерел питного водопостачання;

розрахункової зони переробки берегів;

лісових насаджень, що найбільшою мірою сприяють охороні вод із зовнішньою межею не менш як 1000 метрів від урізу меженного рівня води;

усіх земель відводу на існуючих меліоративних системах, але не менш як 200 метрів від бровки каналів чи дамб.

9. Для гірських і передгірських річок зовнішня межа водоохоронної зони визначається з урахуванням геоморфологічних та гідрологічних умов, а також селевих та зсувних явищ.

10. У межах населених пунктів водоохоронні зони, прибережні захисні смуги та пляжні зони встановлюються згідно з комплексними планами просторового розвитку територій територіальних громад та генеральними планами населених пунктів, а в разі їх відсутності або коли зазначеною містобудівною документацією межі таких смуг не встановлені:

прибережні захисні смуги визначаються шириною 100 метрів від урізу води морів, морських заток і лиманів і збігаються з пляжними зонами, а для інших водних об'єктів - згідно з частиною другою статті 88 Водного кодексу України;

водоохоронні зони визначаються за проектами землеустрою, зазначеними в пункті 5 цього Порядку.

У разі потреби межі водоохоронних зон, прибережних захисних смуг та пляжних зон можуть визначатися шляхом внесення змін до генеральних планів населених пунктів.

За межами населених пунктів межі водоохоронних зон визначаються згідно з проектами землеустрою, зазначеними в пункті 5 цього Порядку, та/або комплексними планами просторового розвитку територій територіальних громад.

(пункт 10 у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 21.04.2021 р. N 411)

11. Водоохоронна зона морів, морських заток і лиманів, як правило, збігається з прибережною захисною смугою і визначається шириною не менш як 2 кілометри від урізу води.

12. У водоохоронній зоні дотримується режим регульованої господарської діяльності. На території водоохоронної зони забороняється:

використання стійких та сильнодіючих пестицидів;

розміщення кладовищ, скотомогильників, звалищ, полів фільтрації;

скидання неочищених стічних вод з використанням балок, кар'єрів, струмків тощо.

Прибережні захисні смуги у межах водоохоронної зони можуть використовуватися для провадження господарської діяльності за умови обов'язкового виконання вимог, передбачених статтями 88, 89 та 90 Водного кодексу України.

(абзац п'ятий пункту 12 із змінами, внесеними згідно з
постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2021 р. N 411)

13. В окремих випадках, коли допустимість провадження планованої діяльності визначена за результатами оцінки впливу на довкілля, у водоохоронній зоні може бути дозволено добування піску і гравію за межами земель водного фонду на сухій частині заплави та у праруслах річок за погодженням з обласними, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями, Держгеонадрами та Держводагентством, а на території Автономної Республіки Крим - з органами виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань водного господарства та з питань охорони навколишнього природного середовища.

(абзац перший пункту 13 із змінами, внесеними згідно з
постановами Кабінету Міністрів України від 24.01.2002 р. N 72,
від 15.02.2012 р. N 214,
від 17.10.2012 р. N 991,
від 04.12.2019 р. N 1065,
від 09.09.2020 р. N 826,
у редакції постанови Кабінету
Міністрів України від 21.04.2021 р. N 411)

Видобування піску та гравію провадиться на підставі дозволів, що видаються в установленому законодавством порядку.

14. Виконання водоохоронних та інших заходів щодо впорядкування водоохоронних зон, за винятком земель водного фонду, покладається на виконавчі комітети Рад, сільськогосподарські, водогосподарські, рибогосподарські підприємства, а також на інших власників і землекористувачів.

15. Контроль за створенням водоохоронних зон і прибережних захисних смуг, а також за додержанням режиму використання їх територій здійснюється місцевими органами виконавчої влади, виконавчими комітетами рад, Держекоінспекцією та її територіальними органами.

(пункт 15 із змінами, внесеними згідно з постановами
Кабінету Міністрів України від 24.01.2002 р. N 72,
від 15.02.2012 р. N 214,
від 07.08.2013 р. N 748)